

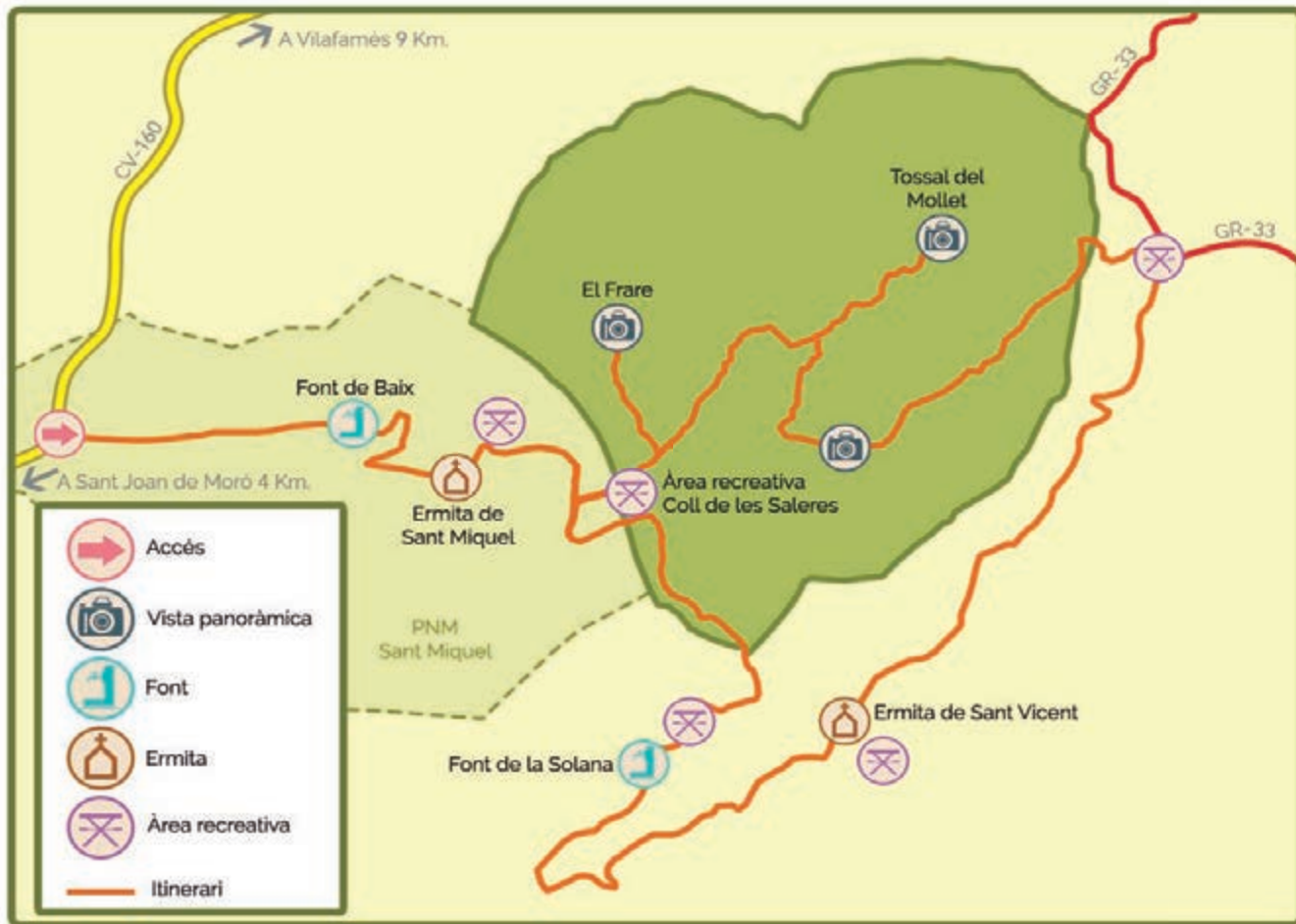

+ PARATGES CASTELLÓ

EL MOLLET

SANT JOAN
DE MORÓ

Identitat d'un poble

El mapa del tresor.....

Al paratge pots accedir per una pista que puja a la teua dreta a uns dos quilòmetres de la localitat, per la CV-160 en direcció a Vilafamès. Tin en compte que alguns trams de l'ascensió no estan asfaltats, encara que solen estar ben conservats. Pots deixar el teu vehicle en l'avinguda del nucli del Pla de Lluch.

Has arribat a un Espai Protegit. Sigues protagonista de la seua conservació

Descobrir una xicoteta meravella.....

Aquest paratge és una atapeïda **pineda d'halepensis**, esguitada de **carrascar**, que puja en fort pendent fins al Tossal del Mollet, a 696 metres d'altitud. Ja Cavanilles va parlar del seu espès sotabosc i el difícil caminar, perquè davall els pins creixen en abundància **llentiscles**, **ullastres**, **alborços** i **margallons**.

També es meravellava **Cavanilles** que "En la cumbre de este monte se conservan vestigios de población antigua. (...) Parece extraño que se habitase aquella altura de peñas descarnadas, sin agua ni tierra, y cercada de precipicios..." Com bé diu, no hi ha més aigua que la que brolla al voltant de **l'Ermita de Sant Miquel**.

Els **ibers**, primers pobladors del Mollet, havien de buscar allí dalt la seguretat. Els que ara s'aventuren a pujar per les seues sendes poden trobar pau, **paisatges agrestos** i increïbles contrastos entre pedres de **rogenc roig** i el verd intens de la seua vegetació.

Els animals són els que més gojen del lloc i això es nota en la diversitat que es pot trobar-hi. La **cabra salvatge** i el **porc senglar** són prou fàcils de veure. Els **rabosots**, per desgràcia, són cada vegada més escassos. Més atenció caldrà posar per a veure els **esquirols**, el **gamarús** o el **pit-roig**. Escolta amb atenció perquè no seria estrany que sentires el **picot garser gros** en ple treball.

Si no veus el porc senglar, veuràs les seues emprentes

L'alborç no es troba en qualsevol paratge

Gaudir del natural.....

Aquest paratge és ideal per als més muntanyencs. Les seues **sendes**, empinades i inclús complicades algunes d'elles, faran gaudir els més preparats. Per exemple, per a accedir al **Frare**, la gran roca que pinten de blanc cada any alguns veïns, la senda requereix atenció i bones cames.

Per als qui aprecien més el passeig tranquil i el **paisatge**, també ofereix els seus atractius d'una forma més accessible. Apreciar amb tranquil·litat la varietat de la seua vegetació, mirar a la llunyania en els seus **miradors naturals**, jugar a contar les tonalitats ocres que els **líquens** clapegen sobre les grans **pedres de roig** i passejar sense presses és quelcom adequat per a qualsevol edat i forma física.

Una **senda circular senyalitzada**, que parteix i torna a la **Font de la Solana**, t'acosta al Tossal del Mollet passant també per **l'Ermita de Sant Vicent**, de recent construcció. Són unes 3 hores de caminada, un poc més de 6 quilòmetres reblits de miradors, arbres i diversitat de paisatges. El desnivell de 340 metres és assequible amb abundant aigua, alguna exquisitat del forn esperant en la motxilla i ganes de respirar naturalesa.

A més, si la teua curiositat et porta a explorar cada xicoteta senda, pots descobrir uns antics i profunds **pous de mines** que van ser oberts a base de xicotetes ferramentes, força i paciència per a extraure d'ells minerals pesats.

Una de tantes sendes per explorar

Això era que.....

El Tossal del Mollet ha estat des de sempre una zona estratègica de defensa, és l'única explicació a les preguntes que ja es feia Cavanilles quan va recórrer la zona i va descobrir a la part alta de la muntanya, amb l'aigua i la possibilitat de cultivar bé baix, els **vestigis d'una ocupació antiga**.

El **complex arqueològic**, de temps **ibers**, té restes d'una xicoteta població amb la seua acrópolis i el seu castell-fortalesa defensiu. Segles després va arribar l'ocupació musulmana i la posterior reconquesta cristiana. Conta la llegenda que la presa del castell va ser possible gràcies a un curiós truc que va enganyar els musulmans i va provocar el seu desarmament.

En 1264 aquest territori, adherit llavors a Vilafamés, va passar a ser de **l'Orde de Sant Joan de l'Hospital** i un poc més tard, a partir de 1320, va formar part de les possessions de **l'Orde de Montesa**.

Però no sols com a defensa i vigilància s'ha utilitzat el Mollet. La zona del paratge, per les seues característiques naturals, va ser utilitzada fins no fa moltes dècades per al **carbo-neig** gràcies a la seua riquesa en fusta de carasca, la ideal per a aquesta finalitat.

Els ibers van poblar el Tossal del Mollet

Sabors: terra i tradició.....

El terme de Sant Joan de Moró ha estat ric en cultius de secà com **l'ametlla**, **l'olivera** i les **garroferes**. Precisament, pegada al tronc d'aquestes últimes es troba la **birla de garrofera**, una classe de bolet molt apreciada en la cuina i que en aquesta localitat preparen de forma deliciosa.

La importància de la ceràmica

Així les tomates es conserven durant mesos

Les **tomates de penjar**, les de tota la vida, segeixen cultivant-se amb cura en les seues hortes.

No falta en els seus restaurants **l'olla** i tot tipus de contundents plats de muntanya. I entrar en qualsevol dels seus forns tradicionals és tota una temptació. Si el teu és allò que s'ha salat, la **coca de creïlla i bacallà**, o de **creïlla i botifarra**, et sorprendran. I si eres més de dolç, no pots anar-te'n sense provar el **rotllo de crema de llima**.

Però la terra dóna a Sant Joan de Moró molt més que aliments. Ja parlava Cavanilles sobre la riquesa de la terra d'aquestes llars, i l'han sabut aprofitar molt bé amb una **indústria ceràmica** totalment assentada que és la base de l'economia local.

Més enllà del paratge.....

A pesar de l'antiguitat dels seus primers poblaments, Sant Joan de Moró és un municipi jove, escindit de Vilafamés en 1990. En el pla, al voltant del que llavors era una ermita, i ara és **l'església parroquial de Sant Joan Baptista**, el nucli de cases va anar creixent alhora que ho feien les nombroses masies que es reparteixen pel terme municipal. Moltes d'elles tenen orígens ibers o romans, com ara el **Mas de Flors**.

A més del **jaciment** del Mollet, al terme municipal se'n troben altres tres.

Qualsevol de les **masies**, quasi xicotets pobles algunes d'elles, mereixen una visita. La vida detinguda en més d'una és un alleugeriment per al visitant i inspiració per a artistes. **Joan Ripollés**, després d'exposar a qualsevol racó del món, podent instal·lar-se i treballar a qualsevol altra part, perquè la seua inspiració és la vida, sempre torna a Sant Joan de Moró. Per què serà.

L'ermita de Sant Vicent Ferrer

La localitat ha apostat per la cultura i per la recuperació de les tradicions. Per això organitzen un **Festival de Teatre a l'aire lliure**, la **Mostra Tradicional**, el **Cinema d'estiu** i rememoren jocs d'antany com els birles i els canuts en les seues **Festes Patronals**. I no hem d'oblidar la romeria que organitzen a l'abril a **l'ermita de Sant Vicent Ferrer**, situada a un altre dels seus tresors naturals, la **Font de Ros**.

*Saps de quin color tiny el roig
els sòls del Mollet?*

AGRAÏMENTS

A Joan Ripollés per vincular a Sant Joan de Moró la seua vida i inspiració

A José Ramón Teba per mostrar-nos les delícies dolces i salades

A Vicente Pallarés per compartir les seues vivències i la seua afició per la naturalesa del Mollet

DL CS 615-2017

I, per si vols saber més sobre Sant Joan de Moró

Ajuntament: 964 701 100

www.santjoandemoro.es

www.turismodecastellon.com

